

Imperialny charakter, forma i istota współczesnej Federacji Rosyjskiej to nie tylko jedna z opcji, nie tylko zagrożenie – to jest diagnoza: póki Rosja pozostaje jedynym państwem, rządzonym przez imperialny centrum, ona będzie zniewalała własnych obywateli wszelkimi sposobami (włącznie z wojennymi), grozić WSZYSTKIM swoim sąsiadom i pokojowi na całej Ziemi.

Nowa architektura bezpieczeństwa zbiorowego i długotrwały pokój jak w Europie, tak i na całym świecie są niemożliwe, podczas gdy Rosja istnieje jako jedyne państwo.

Fakt jej istnienia w tej formie oznacza stałe i systematyczny: ataki hybrydowe, proxy-ataki, terroryzm państwowy, podporządkowane wyrzutki, skorumpowani urzędnicy, zmasowana propaganda, powiązana przestępczość i prawdziwe wojny na dużą skalę - w tym wysokie prawdopodobieństwo początku wojny jądrowej.

Dla samych obywateli (a dokładniej poddanych, bo mieszkańcy Rosji nie mają realnych praw i wolności) Federacji Rosyjskiej, jej dalsze istnienie w obecnej formie - to donosy, aresztowania, represje i całkiem prawdopodobne - już wkrótce obozy, deportacje i egzekucje, czyli powrót klasycznych praktyk stalinizmu w okresie „rozkwitu” w latach 1937-1938.

Ale logika historii jest nieubłagana – imperia zawsze się rozpadają (i ostatnie imperium w Europie oczywiście nie jest wyjątkiem).

Na Rosja wkrótce czeka całkowity upadek i chaos (z dużym stopniem prawdopodobieństwa - i wojna domowa) i jedyny sposób, aby tego uniknąć - działać zapobiegawczo.

Proces dezintegracji, a właściwie Dekolonizacji Federacji Rosyjskiej musi być kontrolowany, tylko w ten sposób można zminimalizować ryzyka przemocy i rozlewu krwi, zapewnić: całkowitą denuklearyzację wszystkich niepodległych państw-spadkobiorców Federacji Rosyjskiej, ich denazyfikację-dekomunizację (z trybunałem dla ideologów i przywódców zbrodni wojennych, represji, zamachów terrorystycznych) i lustracja - znacznie zwiększy szanse, że znaczna część nowych państw odniosą nie tylko sukces, ale także staną liberalnymi, otwartymi i demokratycznymi.

Dzisiejsza imperialna Federacja Rosyjska nie jest wielkim krajem, jest po prostu bardzo, bardzo duża, ogromna (i to jest źródło jej problemów) i np. mała Litwa, Estonia i Dania są nie tylko o wiele wygodniejsze dla życia swoich obywateli (tam, gdzie gospodarka jest konkurencyjna, dziedzina prawa nie jest fikcją, prawa i wolności są naprawdę gwarantowane), ale oni są też obiektywnie, jakościowo, konstruktywnie i pozytywnie aktywni na globalnej arenie geopolitycznej.

Małe, ale wygodne, otwarte na świat i wolne kraje – oto do czego muszą dążyć obywatele niepodległych państw Post-Rosyjskich.

W tym celu w dniach 23-25 września 2002 r. w Gdańsku (RP) odbędzie się III Forum Wolnych Ludów Post-Rosji.

Pierwsze (08.05.22 w Warszawie) i Drugie (22-24.07.22 w Pradze) Forum WLPR oraz również przyjęcie Deklaracji w sprawie dekolonizacji Federacji Rosyjskiej w ramach II Forum w Pradze nie tylko zwrócił uwagę na pomysł, ale również znacząco zintensyfikował proces Deimperializacji Federacji Rosyjskiej.

W centrum uwagi III Forum WLPR (także organizatorzy już zapowiedzieli) IV i V Forum WLPR, które odbędą się do końca 2022 r.) w Gdańsku będą „stare-nowe” państwa postrosyjskie w rejonach Bałtyku i Skandynawii, przede wszystkim Ingria, Karelia i Republika Bałtycka/Koenigsberg (a także potencjalni sąsiedzi dla krajów bałtyckich i skandynawskich - Smalandia / Terytorium Smoleńskie, Psków, Nowogród, Pomorie / Biarmia, Laponia / Murmańska Republika, Komi), ich wyzwolenie z imperium kremlowskiego i powrót do rodzimych europejskich penatów.

Podobnie jak dwa poprzednie Forum, wydarzenie w Gdańsku odbędzie się w Formacie hybrydowym, gdzie odbędą się występy zarówno online, jak i offline (a także transmisja internetową Forum z otwartym dostępem dla wszystkich chętnych).

Wśród prelegentów III Forum SNPR znajdą się przedstawiciele różnych warstw, grup i „frakcyj” z odpowiednich regionów (na razie) Federacji Rosyjskiej, przedstawiciele państw UE i NATO (dyplomaci, europostowie, ministrowie, politycy), europejscy, brytyjscy i amerykańscy intelektualiści, liderzy opinii publicznej, aktywiści, przedstawiciele mediów.

Wśród prelegentów III Forum w Gdańsku znajdą się Anna Fotyga (Polska), Pavel Mezerin (Ingria), Janusz Bugaisky (USA), Andrey Triller (Koenigsberg), Akhmed Zakaev (Ichkeria), Nino Nakashidze (Sakartvelo), Oleg Dunda (Ukraina), Andrius Almanis (Litwa), Dmitrij Kuzniecowa (Karelia), Kosma Zlotovsky (Polska), Ilya Ponomarev (Ranek Lutego/NRA), Linus Linsen (Suomi), Vadim Sidorov, Pawło Klimkin (Ukraina), Rafis Kashapov (Tatar-Stan), Travis Gurney (USA), Mariusz Pilis (Polska), Vadim Petrov (Republika Bałtycka), Michaił Wojtenkov (Ingria), Inna i Andrei Kurochkiny (Ichkeria)

Rekonstrukcja państw przestrzeni postrosyjskiej jest integralną częścią” kontrolowanej strategii jej dekolonizacji.

Wszystkie konstruktywne siły (zarówno na poziomie państw, jak i korporacyjnym, pozarządowym i prywatnym) na świecie powinny przyczyniać się do tych procesów rozwoju gospodarczego, społecznego, kulturalnego i handlowego państw PostRosji, ich integracji z nową architekturą do regionalnych i globalnych systemów bezpieczeństwa, dostosowane plany Marshalla dla każdego konkretnego państwa przestrzeni postrosyjskiej, jako element polityki, transformacji wczorajszego szalonego agresora i krwawego, pozbawionego zasad Enfant terrible do grona cywilizowanych nowoczesnych państw liberalnych (przykład Japonii i Niemiec) po II wojnie światowej):

- scenariusze pokojowej, bez przemocy i kontrolowanej secesji, niezależności i sukcesywności nowych państw regionu bałtyckiego i skandynawskiego przestrzeni postrosyjskiej;

- denuklearyzacja i demilitaryzacja (JAK konkretnie zapewnić pokój i j bezpieczeństwo jądrowe Wspólnoty Europejskiej w procesie odbudowy przestrzeni postrosyjskiej);
- minimalizowanie powstania ryzyka kryzysów migracyjnych, pogłębiania kryzysu kryminogennego i nasilenie zagrożeń terrorystycznych w procesie zdobywania niezależność niektórych regionów;
- perspektywy gospodarczej, politycznej, kulturalnej, handlowej i policyjnej interakcji Unii Europejskiej i NATO z nowo niepodległymi państwami regionu bałtyckiego przestrzeni postrosyjskiej;
- budowa nowej architektury bezpieczeństwa zbiorowego w regionie bałtyckim oraz Skandynawii jako elementu globalnego systemu euroatlantyckiego;
- Międzymorze i perspektywy rozszerzenia współpracy w regionie Bałtyk-Morze Czarne-Adriatyk, w tym z nowymi państwami postrosyjskimi; - wszystkie te pytania są również zawarte w programie Trzeciego Forum Wolnych Ludów PostRosji.

Dla obywateli (a dokładniej poddanych) Federacji Rosyjskiej racjonalnych powodów, by trzymać się Imperium” - wcale niema, to tylko kompleksy i mity kremlowskiej propagandy, która gra na nostalgii (a raczej Syndromie Sztokholmskim) i chęci rekompensować ludziom prawdziwe skradzione dobra osobiste wymagowaną kolektywną "własność publiczną".

Czas, aby mieszkańcy Federacji Rosyjskiej zrozumieli i zaakceptowali fakt, że bogactwo państwa to rzeczy bardzo realne i namacalne: wysokiej jakości medycyna, efektywna praca służb publicznych, tworzenie zachęt dla innowacyjności i przedsiębiorczości, efektywna ochrona socjalna, możliwość ochrony swoich praw i mienia,

- a nie rozpętane wojny, przejmowanie terytoriów sąsiednich państw i terror jak zarówno wewnętrzne, jak i zewnętrzne.

Grono małych niepodległych państw w części europejskiej (zwłaszcza w regionach Bałtyku i Skandynawii) Post-Rosji to najlepsze rozwiązanie wielu problemów.

Nadszedł czas.

Trzeba działać.

Rubikon już dawno został przekroczony: 1960 był Rokiem (Dekolonizacji) Afryki, 2023 będzie Rokiem Dekolonizacji post-rosyjskiej.

Do zobaczenia 23-25 września w Gdańsku, SalaBHP!

p.s. Konferencja prasowa online i prezentacja Rady Koordynacyjnej Forum odbędzie się w piątek 16 września od godziny 16:00 (czasu środkowoeuropejskiego), link do transmisji

zostanie zamieszczony w zasobach Forum WLPR w portalach społecznościowych dzień przed początkiem, w czwartek 15.09.22.

www.freenationsrf.org

freenationsrf.org@gmail.com

freenationsrussia na - FB twitter Telegram linkedin